

گردهمایی اول

اسناد گردهمایی

{loadposition symp_01_doc}

در حاشیه

{loadposition symp_01_spare}

سند ساختار جنبش جمهوریخواهان دموکرات لائیک ایران

۱- نام - جنبش جمهوریخواهان دموکرات لائیک ایران

۲- تعریف - جنبش جمهوریخواهان دموکرات لائیک ایران برای جمهوری، دموکراسی، لائیسیت و حقوق برابر جنسیتی در ایران مبارزه میکند.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران جنبشی است کثرت‌گرا، فراگیر، علنی و مستقل که در آن همراهان از خاستگاه‌ها و افق‌های گوناگون گرد آمده‌اند تا با جایگاهی برابر، ابتکارات فردی و کوشش‌های جمعی و داوطلبانه خود را در عرصه‌های نظری و عملی از راه‌های دموکراتیک و بر مبنای اسناد پایه مصوب گردهمائی‌های سراسری به پیش برند.

۳- همراه - همراه کسی است که خود را جمهوریخواه دموکرات و لائیک می‌داند و به‌گونه‌ای با این جنبش در پیوند است.

مبنای مشارکت همراهان اراده‌ی آزاد و داوطلبانه، پذیرش مسئولیت و پاسخ‌گویی نسبت به آن است.

مشارکت در کوشش‌های جنبش جمهوریخواهان دموکرات لائیک ایران (مخفف آن "جیش ج د ل ا") فردیست، صرف‌نظر از وابستگی یا عدم وابستگی افراد به احزاب، سازمان‌ها و انجمن‌های دیگر. همراهان همه جا از حقوق یکسان برخوردارند، از جمله حق انتخاب کردن و انتخاب شدن.

۴ - نهادهای محلی - همراهان می‌کوشند برای پیشبرد فعالیت‌ها در محل اقامت خویش نهادهای محلی به‌وجود آورند. نهادهای در همه تصمیم‌گیری‌ها و انتخاب روش‌های کار خویش خودمختارند، تعلق آن‌ها به "جیش ج د ل ا" بر مبنای اسناد پایه و مصوبات نشست سراسری است.

نهادهای در اتخاذ مواضع سیاسی و انتشار آن‌ها به نام واحد محلی خود در صورت وجود تفاهم و یا احرار اکثریت آراء آزادند. اقلیت برای دفاع از نظرات خود و تبلیغ علنی آن می‌تواند از همه امکانات جنبش استفاده کند.

- واحدهای محلی در سطوح شهری یا کشوری بر پایه سند سیاسی و سند ساختار، تشکیل می‌شوند و در چارچوب این دو سند، در تمام فعالیت‌های خویش خودمختارند.

- حد نصاب واحدهای محلی ۵ نفر است.

- مسئولیت موضع‌گیری‌های سیاسی واحدهای محلی برعهده خود این واحدهاست

- واحد‌های محلی از حق داشتن یک نماینده در شورای هماهنگی برخوردارند.

- واحدهای محلی که شمار همراهان نشان به حد نصاب لازم نرسیده است از حق داشتن یک نماینده ناظر در شورای هماهنگی برخوردارند.

- نماینده، نمایندگان یا رابطین واحدهای محلی در شورای هماهنگی، با رای اکثریت همراهان این واحدها تعویض می‌شوند.

۵ - گروه کار - گروه‌های کاری که از جانب واحدها یا شورای هماهنگی یا گردهمایی پیشنهاد یا تشکیل می‌شوند در برابر نهادهای مربوطه پاسخگو هستند. گروه‌های کار از افراد داوطلب تشکیل می‌شوند که برای پاسخگویی به نیازهای عاجل یا پایدار جنبش در زمینه‌های نظری یا گام‌های عملی به صورت سراسری یا محلی گرد هم می‌آیند و در پیشبرد وظایف و انتخاب روش‌های کار خویش آزادند.

تبصره ۱- گروه های کاری ثابتی که از طرف شورای هماهنگی تشکیل می شود می توانند نماینده در شورا داشته باشند . بقیه گروه های کار در مدت فعالیت خود می توانند ناظر در شورا داشته باشند.

۶ - گرایشهای سیاسی - نظری

همراهان هم نظر می توانند در محدوده توافقات سند سیاسی در گرایشهای گوناگون خود را متشکل نموده و از تمام امکانات جنبش برای تبلیغ علنی نظرات خود استفاده کنند و اعلام موضع نمایند.

۷- شورای هماهنگی

۷-۱- ترکیب و چگونگی شکل گیری

شورای هماهنگی بازنمای تنوع گرایشات و عرصه فعالیت مجموعه همراهان است. برای تامین تنوع نظری، پراکندگی جغرافیائی و مشارکت همه همراهان شماری از افراد متناسب با تعداد رای دهندگان در نشست و نیز با در نظر گرفتن شمار هماهنگ کنندگان نهادهای محلی در مقطع گردهمائی، که بعدا به شورا خواهند پیوست، با رای مستقیم و مخفی انتخاب میشوند.

تبصره ۱- از هر واحد کاری (ثابت) یک نفر و یا هر واحد محلی از ۵ نفر به بالا یک نفر و بیش از ۱۰ نفر، یک نفر دیگر به شورا افزوده میشود. در این مورد کوشش می شود اگر در واحد مربوطه گرایش دیگری وجود دارد نماینده دوم از آن گرایش و حتما از جنسیت دیگری که نماینده قبلی بوده انتخاب شود.

تبصره ۲- اگر واحدی درخواست افزودن افراد بیشتری به شورای هماهنگی را داشته باشد، شورای هماهنگی در این زمینه تصمیم خواهد گرفت.

۷-۲- وظایف و اختیارات

۷-۲-۱- هماهنگ کردن و بازتابانیدن فعالیت نهادهای گوناگون و پیگیری فعالیت گروه های کار سراسری.

۷-۲-۲- برگزاری گردهمائی سراسری عادی یا فوق العاده آتی (که اسناد مربوط به موضوعات در دستور کار باید دست کم سه ماه قبل از گرد همائی عادی در اختیار همراهان قرارگیرد).

۷-۲-۳- پیشبرد وظایفی که گردهمائی سراسری بر عهده شورا میگذارد،

از جمله تهیه گزارش فعالیت دوساله «جنبش ج.د.ل.ایران» و ارائه آن به گردهمائی سراسری عادی.

۷-۲-۴- تامین بودجه کارزارها و فعالیتهای سراسری (که توسط نهادهای محلی تامین می گردد).

تبصره- صندوق مالی شورای هماهنگی زیر نظر ۳ نفر از اعضاء شورا تشکیل می دهد.

۷-۲-۵- شورای هماهنگی عهدهدار پیشنهاد و تدارک کارزارهای سراسری و ایجاد هماهنگیهای لازم در این زمینه با نهادهای محلی و همراهان است.

۷-۲-۶- شورای هماهنگی به سهم خود موظف است در تدارک بحثهای علنی پیرامون مضامین کلیدی در اندیشه جمهوریخواهی و نیز روشنگری در باره افتراقات درون جنبش بکوشد و مشوق شکلگیری گروههای کار در این زمینهها و صراحت بخشیدن به گرایشات سیاسی نظری درون جنبش باشد.

۷-۲-۷- شورای هماهنگی آئیننامهی داخلی خود را تدوین میکند و نهادهائی را برای پیشبرد کار شورا تشکیل میدهد. آئیننامه و ترکیب نهادها انتشار علنی خواهند یافت.

۷-۲-۸- شورای هماهنگی نهاد ارتباطی سراسری و عهدهدار مناسبات جنبش با نیروها و مجامع ایرانی و خارجی بوده، موظف است در معرفی جنبش به افکار عمومی ایرانی و خارجی بکوشد.

۷-۲-۹- شورای هماهنگی می کوشد زبان مشترک جنبش باشد و نسبت به رویدادهای مهم به نام جنبش سخن بگوید.

تبصره ۱ - در صورت عدم حصول تفاهم، شورای هماهنگی در موضوعاتی که با اکثریت مطلق آراء مهم تشخیص میدهد با دو سوم آراء اعلام نظر مینماید. در صورت عدم احراز این اکثریت، شورای هماهنگی آن موضوع را به نظرخواهی عمومی میگذارد.

تبصره ۲ - شورای هماهنگی و نیز نهادهای دیگر به منظور پیشبرد فعالیتهای خود از رایزنی فکری و کمک عملی همراهان، صاحب نظران و مشاورانی که به این منظور دعوت میشوند، بهره میجویند.

۸- مشارکت زنان

برای عملی‌شدن امر سهمیه‌بندی:

در پیروی از مصوبه نخستین گردهمائی سراسری مبنی بر پذیرفتن سهمیه ۵۰ درصدی زنان، که هدف جنبش می باشد و مشارکت متساوی زنان و مردان، در تمام نهادهای انتخابی و عرصه های فعالیت جمعی، در صورتی که تعداد شرکت‌کنندگان زن در نشست‌های همگانی محدود بود، کوشش می شود حتی المقدور در نهادهای انتخابی مشارکت ۵۰ درصدی زنان تامین شود.

۹- گردهمائی سراسری

- گردهمائی سراسری، بالاترین نهاد «جنبش» است.
- گردهمائی سراسری عادی هر دو سال یکبار، با شرکت مستقیم همراهان و به‌صورت علنی برگزار می‌شود.
- گردهمائی سراسری، در تمام امور جاری سیاسی و تشکیلاتی تصمیم‌گیری می‌کند، و تصمیماتش را با پشتیبانی آرای اکثریت همراهان حاضر به اجرا می‌گذارد.
- در گردهمائی سراسری عادی، بر مبنای گزارش شورای هماهنگی، فعالیت آتی جنبش مورد بحث و بررسی همراهان قرار می‌گیرد و راستای حرکت آینده تعیین می‌شود.
- گردهمائی سراسری فوق‌العاده به درخواست بیست درصد از همراهان برگزار می‌شود.
- نحوه انتخابات در گردهمائی سراسری
- اسامی کاندیداهای زن و مرد در یک لیست و در دو ستون نوشته می‌شود.
- حداقل رای لازم برای انتخاب کاندیداهای شورای هماهنگی ۲۰ درصد آراء حاضرین در جلسه می باشد.
- برای هرگونه تغییر در سند سیاسی و یا سند ساختار، تصمیمات با اکثریت بیش از شصت درصد همراهان حاضر به تصویب می‌رسد.

بروکسل ۲۱.۸.۲۰۰۸

سخنی کوتاه با خوانندگان

یکی از مصوبات مهم و حائز اهمیت چهارمین گردهمایی سراسری جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران در فوریه ۲۰۱۱، تشکیل گروه کار تارنمای « ندای آزادی» بود. مجموعه ی همراهان جنبش بدرستی تأکید داشتند که برای بازتاب بیش از پیش صدای جمهوری خواهان، تارنما بایستی توسط همراهان علاقمند و داوطلبی اداره شود که به کارکرد رسانه واقف بوده و نسبت به تحولات سیاسی واکنشی در خور داشته باشند.

تحولات سیاسی جامعه ایران بگونه ای است که فعالین و کنشگران سیاسی، راهکارهای متعددی را برای خروج از بن بست موجود ارائه می دهند. همراهان جنبش جدل از این مجموعه مستثنی نیستند و از همینرو، ما بر آنیم که مجموعه ی فعالیت ها و تولیدات نظری و سیاسی همراهان جنبش جدل را بازتاب دهیم. واضح است که « ندای آزادی» متعلق به جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک می باشد، اما نسبت به مجموعه ی جمهوری خواهانی که به هر دلیل بلحاظ تشکیلاتی با ما نیستند، بی تفاوت نبوده و خود را هم خانواده آنها می پندارد. به این دلیل، بازتاب نظرات و فعالیت های همه ی جمهوری خواهان را وظیفه خود می دانیم و در این راه تلاش خواهیم کرد.

سایت ندای آزادی، در راستای تقویت ایده جمهوریت، دمکراسی و لائسته گام خواهد برداشت. ما یقین داریم که تحقق اهداف فوق بدون برچیدن نظام تئوکراتیک حاکم بر ایران امکان پذیر نیست. از اینرو، نیروی جایگزین این نظام نابهنگام، یکی از دغدغه های ما و دیگر نیروهای سیاسی دمکرات و لائیک است. طرح ایده آلترناتیو لائیک و ضرورت تحقق آن یکی دیگر از وظایف سایت می باشد.

انعکاس سایه روشن های نظری درون مجموعه جدل از دیگر وظایف سایت است که از این طریق، چالش های نظری حول پروبلماتیک های مهم جنبش را دامن خواهد زد

شک نداریم که گروه کار سایت بدون همکاری و همیاری مجموعه همراهان جنبش جدل و همه ی جمهوری خواهان قادر نخواهد بود به وظایف خود

عمل کرده و تلاش‌هایش قرین موفقیت باشد. از اینرو از همه تلاشگران جنبش جمهوری خواهی انتظار داریم در این وادی پریچ و خم با ارسال مقالات، اخبار، نقد و بررسی‌های خود ما را یاری‌رسانند.

گروه کار سایت جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک

۲۸ سپتامبر ۲۰۱۱ - ۶ مهر ۱۳۹۰

خانه

ایران

در باره ما

در آستانه هشتمین دوره ریاست جمهوری در ایران، خرداد ۱۳۸۰ (ژوئن ۲۰۰۱)، تمایل گسترده مردم بویژه جوانان در انتخابات ریاست جمهوری با توجه به تجربه ۴ ساله اول ریاست جمهوری خاتمی که توهم تغییر در ساختار حکومتی بیش از پیش فزونی می‌یافت، جمعی از «کوشندگان فرهنگی، سیاسی و روشنفکران تبعیدی» با انتشار بیانیه «جمهوری اسلامی، جمهوری لائیک و جایگاه ما» نسبت به توهم استحاله رژیم هشدار دادند.

امضاء کنندگان با استناد به کارنامه رژیم، امکان «اصلاحات سیاسی در ساختار قدرت و پذیرش حاکمیت مردم» غیر واقعی ارزیابی کردند و

تأکید نمودند که « جناح های این حکومت به رغم همه ی اختلاف نظرها و تفاوت هایی که در شیوه ی اداره ی کشور باهم دارند، جملگی به حفظ نظام دینسالار و اصل ولایت فقیه پایبند مانده اند».

بیانیه « برجیده شدن بساط حکومت خودکامه ی دینی» را در « گرو پدید آوردن جانشینی دمکراتیک» ارزیابی می کرد و « دمکراسی » را آماج اصلی تحول آینده ایران می دانست که با « استقرار یک جمهوری لائیک مبتنی بر تكثر بینش ها و روش ها» و پایبند به « موازین جهانی حقوق بشر» متحقق خواهد شد.

مبتکرین و تدوین کنندگان بیانیه با تلاشی تحسین برانگیز با هدف مداخله گری هر چه بیشتر « روشنفکران و کوشندگان سیاسی و فرهنگی ایرانی در تبعید» در تدقیق تم های « معنای مشخص جمهوری لائیک در ایران»، « سرنوشت اصلاحات در جمهوری اسلامی» و « گام های مشترک» جمهوری خواهان مستقل ایرانی، سمینار مردم سالاری و جمهوری لائیک ایران را در ژوئیه ۲۰۰۳ در پاریس برگزار کردند.

بدینسان، نخستین گردهمایی جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک در پاریس (سپتامبر ۲۰۰۴)، حاصل تلاشی بود که با انتشار بیانیه «جمهوری اسلامی، جمهوری لائیک و جایگاه ما» آغاز شد و با تشکیل «سمینار مردم سالاری و جمهوری لائیک ایران» تدارک گردید. شرکت کنندگان در گردهمایی، طیف گسترده ای از فعالین و کوشندگان سیاسی و فرهنگی چپ، ملیون و دین باوران لائیک که مخالف « هرگونه حکومت دینی» و « هر شکلی از جمهوری اسلامی» بودند که برای متشکل کردن نیروی گسترده ی « صدای سوم» تاکید داشتند تا از پراکندگی و خاموشی بدر آیند.

در زیر به برخی از مواضع و خواسته های ج ج د ل ایران اشاره می کنیم. این نکات همه بر گرفته از اسناد مصوب گرد همائی های سراسری این جنبش می باشند. متون کامل مصوبات، در بخش «اسناد گردهمائی ها»

قابل دسترسی هستند.

از مصوبات اولین گرد همائی سراسری (۳ تا ۵ سپتامبر ۲۰۰۴ در پاریس)

در کشور ما ایران، تنها با برچیدن جمهوری اسلامی و مبارزه برای استقرار يك جمهوری مبتنی بر انتخابات آزاد، همگانی با رأی مخفی برابر و مستقیم همه ی شهروندان، راه گذار به جمهوری، دموکراسی و

تحقق آزادیها و حقوق مصرح در زیر هموار میشود:

- دفاع از استقلال کشور و حق حاکمیت مردم ایران و مخالفت با هرگونه مداخله خارجی در حق حاکمیت مردم و در تعیین سرنوشت کشور.
- پایبندی به اصل بنیادین آزادیهای فردی (از جمله آزادی پوشش).
- تعهد به حقوق و آزادیهای مصرح در اعلامیه جهانی حقوق بشر [دسامبر ۱۹۴۸ - آذر ۱۳۲۷] و در میثاقهای پیوست آن [میثاق بینالمللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، دسامبر ۱۹۶۶ - آذر ۱۳۴۵ و میثاق بینالمللی حقوق مدنی و سیاسی، دسامبر ۱۹۶۶ - آذر ۱۳۴۵]
- تأمین آزادی ادیان، اعتقادات، وجدان، اندیشه، بیان، قلم، سندیکا، تشکل، اجتماعات، تظاهرات و اعتصاب.
- برابری حقوقی تمامی افراد جامعه مستقل از جنسیت، زبان، قومیت، اعتقاد، مسلک و شیوه زندگی.
- لغو مجازات اعدام و لغو هرگونه شکنجه و مجازات مغایر با شئون و حیثیت انسانی.
- جدایی دولت از دین و مسلک (ایدئولوژی). نبود دین رسمی.
- لغو هرگونه تبعیض جنسی و پیوستن به کنوانسیون بینالمللی رفع کلیه اشکال تبعیض نسبت به زنان (۱۸ دسامبر ۱۹۷۹ - ۲۸ آذر ۱۳۵۸).
- ایجاد امکانات برای دستیابی به برابری زنان و مردان در همه عرصه های زندگی اجتماعی از جمله در نهادهای سیاسی، اجرایی و قانونگذاری به شیوه های گوناگون خاصه سهمیه بندی.
- تأمین حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی بنیادین که شرط لازم شهروندی برابر است (امنیت، معاش، مسکن، بهداشت، آموزش و کار). تحقق این حقوق منوط است به ایجاد شرایط لازم برای بهره برداری برابر تمام شهروندان از امکانات مادی و معنوی کشور.
- سازمانیابی قدرت سیاسی و دستگاه اداری با رعایت اصل تمرکززدائی و تکیه بر توسعه دموکراسی محلی. در هر محل و منطقه، تصمیم گیری در امور محلی و منطقه ای میبایست به نهادهای منتخب ساکنان (انجمنها، شوراها، و...) سپرده شود.....

ایران کشوری است با قومیت‌های مختلف که همزیستی آنها در طی تاریخ همواره از تبعیضات و نابرابریها و ستمگریهای گوناگون آسیب دیده است؛ و با توجه به اینکه از میان برداشتن نابرابریها و تبعیضات از لوازم حیاتی شکلگیری دموکراسی در ایران است و با اذعان به اینکه وابستگی به يك قومیت معین نباید به هیچ وجه مبنای امتیاز و یا موجب محرومیت در هیچ حوزه‌ای از واقعیت اجتماعی باشد، همه‌ی ایرانیان باید به زبان مادری خود سخن بگویند، بنویسند و بخوانند و آموزش ببینند و همه از آزادی کامل برای حفظ و شکوفایی فرهنگ خود برخوردار باشند و از حق تصمیم‌گیری و مشارکت در اداره‌ی امور محلی و منطقه‌ای بهره مند بمانند. تحقق چنین شرایطی برای همبستگی مردم ایران جنبه‌ی حیاتی دارد.

از مصوبات دومین گرد همائی سراسری (۲۴ تا ۲۶ فوریه ۲۰۰۶ در هانور)

تولید انرژی هسته‌ای برای ایران که به لحاظ انرژی فسیلی و انرژی باز تولید شونده در طبیعت غنی می‌باشد، به هیچ وجه ضروری نیست.

تولید و استفاده از انرژی هسته‌ای صرف نظر از هزینه‌های عظیم و به صرفه نبودن آن از نظر اقتصادی برای مردم ایران، لطمات جبران ناپذیری برای محیط زیست بدنبال دارد. از آنجاییکه رژیم جمهوری اسلامی ایران در چرخه غنی‌سازی اورانیوم قادر به حفظ سلامت محیط زیست و جان مردم در برابر خطرات ناشی و از آن جمله تشعشعات رادیواکتیو، نمی‌باشد. ورود به این چرخه، زندگی مردم و نسل‌های آینده را به خطر می‌اندازد....

ما مخالف دخالت و حمله نظامی احتمالی به ایران حتی در صورت تایید سازمان ملل و سیاست بدیل سازی قدرت‌های بزرگ می‌باشیم و حق مردم ایران میدانیم که سرنوشت خود را خود تعیین نماید.

از مصوبات سومین گردهمائی سراسری (۱۹ تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۸ در بروکسل)

زنان که مظهر تبعیض جنسی در عمق اندیشه و ذهنیت تاریک اندیشان مذهبی هستند و در همه عرصه‌های زندگی اجتماعی، خانوادگی و خصوصی از رفتارها، سنت‌ها و قوانین ننگین و تبعیض آمیز در رنجند، عمق فاجعه استبداد اسلامی را بر ملا میکنند. آنان در این سالها با خلاقیت تحسین انگیزی در برابر فشارها و تبعیض‌های روزافزون حکومت مذهبی مقاومت کرده اند. کارزار "کمپین یک میلیون امضا" از جمله نمونه‌های بارز این کوشش جمعی و مشترک است که با تشخیص هوشیارانه

نیازها و ضرورت های کنونی و ابداع روشهای نو در بسیج و سازماندهی ظرفیت ها توانست به جنبشی فراگیر بدل شود....

رژیم سیاسی مطلوب ما جمهوری است. ما در راه برقراری آن، که به باور ما مناسب ترین نظام برای تحقق دموکراسی است، تلاش و مبارزه میکنیم. نظامی برآمده از رأی آزاد و همگانی شهروندان و متجلی در مجلس منتخب مردم. ما خواهان جدائی دین و مسلک (ایده ئولوژی) از دولت و قدرت سیاسی، برقراری عدالت اجتماعی و آزادیهای بنیادین، رعایت حقوق بشر و پاسداری از استقلال و یکپارچگی کشور هستیم.

نوع نظام آینده و قانون اساسی آنرا مجلس موسسان منتخب همه مردم تعیین کرده، در شرایط آزادی کامل به همه پرسی خواهد گذاشت

از مصوبات چهارمین گرد همائی سراسری (۱۲ تا ۱۳ فوریه ۲۰۱۱ در پاریس)

بمناسبت چهارمین گردهمائی سراسری، جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران وظیفه خود میداند که جنبش برای آزادی و دموکراسی در ایران، جنبش سبز را مورد باز نگری قرار داده و با بررسی شرایط کنونی مواضع خود را با مردم ایران، فعالان سیاسی و جنبش های اجتماعی در میان گذارد.

جنبش سبز به مثابه جنبشی کثرت گرا و چند صدائی، نقطه عطفی را در تاریخ سی ساله جمهوری اسلامی ایران ترسیم می کند. به پشتوانه این جنبش زمینه های ذهنی و عینی تغییرات در جامعه ایران بیش از گذشته فراهم شده اند. تغییراتی که در صورت آماده شدن شرایط لازم دیگر می توانند فروپاشی رژیم جمهوری اسلامی ایران را به همراه آورند....

اصل انتخابات آزاد و دمکراتیک به عنوان یکی از ارکان بنیادین جمهوری و دموکراسی در برابر استبداد و تئوکراسی همواره مورد تاکید فرار گرفته و می گیرد. انتخابات آزاد یکی از مطالبات اصلی شهروندانی بود که در جنبش اعتراضی در ایران خواهان پایان دادن به دیکتاتوری و استقرار آزادی های مدنی در ایران شدند. اما در جمهوری اسلامی ایران انتخابات تحت قوانینی سرپا تبعیض آمیز انجام می پذیرد که پایه ای ترین آن ها قانون اساسی اسلامی است. انتخابات در ایران در شرایطی می تواند آزاد باشد که از یک سو قوانین جمهوری اسلامی از جمله پایه ای ترین آن ها یعنی قانون اساسی نتوانند در کشور به مورد اجرا در آیند و از سوئی دیگر شرایطی چون آزادی های مدنی، آزادی بیان، مطبوعات، تشکل و حزب و هم چنین

حقوق و امکانات برابر برای همه سازمان ها و گروهها برای شرکت در انتخاباتی آزاد، دمکراتیک ، بدون تبعیض و مستقل از نفوذ دستگاه های دولتی، نظامی، امنیتی و دینی فراهم باشند...

پروژه اتحاد

دعوت به بحث

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران، بازاندیشی به پروژه اتحاد در میان نیروهای جمهوری خواه را در دستور کار قرار داده و تا کنون چند مناظره، میان دیدگاه های مختلف در این زمینه، برگزار کرده است و در نظر دارد، از این پس نیز، از طریق سازماندهی جلسات مشترک و مراجعه به آراء صاحب نظران، به این مهم جامه عمل بپوشاند.

مبارزه برای گذار از جمهوری اسلامی اگر همراه با داشتن تصویری روشن از مختصات جامعه آینده نباشد، تکرار غم انگیز تاریخ خواهد بود.

نیروهای جمهوری خواه ایران، تحقق حاکمیت مردم در فردای برپایه شدن رژیم جمهوری اسلامی را در برقراری نظام جمهوری متکی بر دموکراسی و حقوق بشر، نظامی استوار بر عدالت اجتماعی و جدائی دین و دولت، می دانند.

با وجود توافق گسترده در طرح این خواست های سیاسی، نیروهای جمهوری خواه از پراکندگی رنج می برند و همین پراکندگی امکان تحرک مستقل و موثر در صحنه سیاسی را از آنان سلب کرده است.

چرا چنین است؟ آیا راه خروجی از این وضعیت و حرکت در راستای ایجاد یک بلوک قوی جمهوری خواهی وجود دارد؟ و آیا اصولاً چنین امری به خواست مشترک نیروهای جمهوری خواه بدل شده است؟ چه موانعی راه را بر این همگرایی می بندند؟

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران، بازاندیشی به پروژه اتحاد در میان نیروهای جمهوری خواه را در دستور کار قرار داده و تا کنون چند مناظره، میان دیدگاه های مختلف در این زمینه، برگزار کرده است و در نظر دارد، از این پس نیز، از طریق سازماندهی جلسات مشترک و مراجعه به آراء صاحب نظران، به این مهم جامه عمل بپوشاند.

پرسش‌های زیر به این منظور تنظیم شده‌اند. ما امیدواریم افراد و نیروهای علاقمند به این مبحث با شکافتن ابعاد مختلف مساله و در تبادل نظر با یکدیگر زمینه ساز بحثی سازنده در راستای پیش بردن امر اتحاد در میان طیف گسترده جمهوری خواهان باشند. ما همه پاسخ‌های رسیده را در این ستون منتشر خواهیم کرد.

□ □ □ □

[illegible][illegible][illegible]

00000000 000000 00 00 000000 0 000000 0000 000 00000000 -0
 0 000000 0000000000 0000000 0000 000000 00 00 0 0000 0000 0000000
 0000 0000 0000000 00 000 0000000

ندای آزادی

